

Încercând să scape de blasfemia contra Duhului Sfânt admisă la Roman în 2018, gruparea Sava- Staicu recunoaște că nu toți pomenitorii sunt eretici

M-aș referi la gruparea celor din poză ca la **foștii nepomenitori**, deoarece liderul lor, preotul Staicu, s-a lepădat oficial, în fața siteului patriarhist ActiveNews, de denumirea de „nepomenitor”, spunând că această denumire aș fi inventat-o eu, ceea ce este evident fals.

a-facut-al-doilea-vaccin.-Urmati-mi-exemplul-a-spus-idolul-lui-lovanovici-Sosoaca-si-al-nepomenitorilor-din-Romania-166319

Pentru că nu se dezice ca site ecumenist, activenews – care are însă și părți bune, atunci când nu aiurează în teologia ortodoxă – lansează o lovitură, prin care vrea să dărâme 3 popici: Vladimir Putin, Diana Șoșoacă și nepomenitorii. Mult succes!

Cât despre președintele Rusiei, știm că este un KGB-ist notoriu și că implementează masiv în Rusia sistemul electronic de îndosariere și urmărire electronică a întregii populații ruse. Așa că nu avem nicio treabă cu el.

Referitor la vocala doamnă Șoșoacă, ea este o voce stridentă, care nu reprezintă în niciun fel Ortodoxia, ci ea știe pe cine și ce. Nu avem nicio treabă cu ea.

Cât despre nepomenitori, acest cuvânt a fost inventat tot de un om politic, șef de partid minuscul spre inexistent, numit Mihai Silviu Chirilă, fost angajat al Trinitas și deținător de studii universitare cu iz ecumenist. Domnul să îi dea sănătate! Nu avem nicio treabă cu el.

Cele scrise mai sus le semnez, în numele ortodocșilor pe care îi păstoresc, eu, unul dintre părinții ortodocși români care ne-am îngrădit în mod canonic de ereticii ecumeniști, care au terfelit învățătura ortodoxă la Sinodul din Creta (iunie, 2016), unde s-au făcut în mod oficial frați cu toți ereticii. Nu avem nicio treabă cu ei, deși rămânem fii credincioși ai Bisericii Ortodoxe Române, înființată de Sfântul Apostol Andrei, ucenicul Domnului.

Cu respect pentru orice iubitor de adevăr,

pr. dr. Ciprian Ioan Staicu

și obștea ortodoxă

Pe mine mă onorează atribuirea mie a paternității termenului „nepomenitor”, însă, dacă ar fi adevărat că eu l-am inventat, ar însemna că l-am inventat și în limba greacă, deoarece în cartea despre îngrădirea de erezie îl folosește și părintele Teodor Zisis, spunând că e foarte potrivit, întrucât îi pune în dificultate pe ecumeniști, care nu ne pot numi schismatici, deoarece tot ce facem este să nu pomenim și atât.

nirii”. În Sfântul Munte, după reforma calendarului și întreruperea pomenirii celor care au acceptat noul calendar, distincția nu se făcea între „îngrădiți” și „neîngrădiți”, ci între „nepomenitori” și „pomenitori”. Termenii „pomenitori” și „nepomenitori” sunt potriviți și astăzi, punându-i în dificultate pe cei care vor să îi prezinte pe „nepomenitori” drept schismatici, întrucât aceștia nu trec la nicio acțiune schismatică, ci pur și simplu nu îi pomenesc pe episcopii eretici sau cu cuget eretic.

Consider de bun augur lepădarea preotului Staicu și a celor cu care se află în legătură de statutul de nepomenitori, pentru că, în felul acesta, **ortodocșii nu mai fac confuzii între mărturisitorii antiecumeniști rămași în luptă și cei ce au părăsit lupta la Roman, în 2018, formându-și grupări ermetice, în care proliferază tot felul de idei neortodoxe.**

Apropo de idei neortodoxe, ieri a avut loc, din relatările de pe internet, o nouă adunare a celor din poză, în care s-a dat un comunicat cu „hotărârile sinaxei”.

Despre aceste hotărâri aș dori să spun câteva cuvinte, cu precizarea că întâlnirea „frățească” vine după o campanie furibundă de denigrări și certuri, în care au abundat acuzele reciproce de erezie, între preotul Staicu și monahul Sava Lavriotul, apărut din nou pe meleaguri românești, după o binevenită absență din peisaj.

Anunțată cu surle și fanfare o adunare a „reunificării” celor care au fost împreună cândva, întâlnirea pare a fi fost un prilej de poză de grup, de un grătar la iarbă verde și de noi afirmații controversate.

Faptul că cei ce cu o zi înainte se acuzau de toate cele s-au regăsit în câteva ore la aceeași masă, dând comunicate, ne arată că în spatele lor se află forțe mai puternice decât propriile orgolii. Și nu ne referim la puterea mărturisirii sau a adevărului, ci la lucruri mult mai mundane.

Să spunem totuși câteva vorbe despre „comunicatul cu hotărârile sinaxei”, deoarece el trădează, în anumite pasaje, o mentalitate parasinagogală a celor care l-au întocmit.

Ce vreau să spun prin aceasta? Faptul că patru din șase articole par a fi emise de un sinod local al unei Biserici denotă că această grupare și-a asumat rolul de sinod și deciziile aferente.

Comunicatul debutează cu o „rezolvare a problemei visarioniștilor”, ridicată într-o altă adunare „sinodală” a grupării respective, în care au fost condamnați unii preoți și diaconi din trecut pentru unele greșeli, lucru care, în opinia mea, este strict de competența unui sinod, iar dacă ți-l asumi spre rezolvare, înseamnă că te consideri sinod și ești în afara Bisericii Ortodoxe.

După ce s-a decis „continuarea comuniunii bisericești” (expresie specifică în general actelor sinodale, care au competența de a stabili comuniunea bisericească) cu cei care aveau o problemă de visarionism, „sinodul” de la Sâmbăta de Sus se apucă să recunoască practici baptismale.

Astfel, în articolul 2 al comunicatului, avem o decizie demnă de sinodul unei Biserici locale, în care se spune că cei botezați prin stropire sau afundare se socotesc a fi cu botez valid, complinind botezul prin ceea ce nu s-a făcut.

Nu putem să nu ne întrebăm dacă această mentalitate de sinod se datorează pur și simplu acelei înclinații prezbiteriene, pe care bine a remarcat-o părintele Zisis în 2018, sau are legătură și cu afirmațiile unuia până mai ieri dintre ei, care afirmă pe un site că ar exista unii cu pretenții de horepiscopi printre cei din poză.

Trecem de îndemnul la nevaccinare, singurul lucru decent din acest comunicat, la care subscriem, dar subscriem și în stradă, și în instanțe, nu doar în adunări parasinagogale, dar nu înainte de a remarca faptul că **nu se face nicio precizare cu privire la poziția față de cei ce s-au vaccinat, în contextul în care se aude că unii dintre cei din poză refuză să mai primească la Potir oameni vaccinați, ceea ce, dacă este adevărat, este foarte grav, deoarece le interzic servicii religioase unor oameni aflați în nevoia de ajutor mai mult decât oricine altcineva, pentru că au fost păcăliți de antihriștii politici să introducă în trupurile lor niște substanțe periculoase.**

Ajungem la punctul 4 al comunicatului, interesant din punctul nostru de vedere,

deoarece echivalează cu o recunoaștere a faptului că gruparea foștilor nepomenitori se află de trei ani de zile în cumplita erezie a afirmării că toți cei ce nu au întrerupt pomenirea sunt eretici, dar că Duhul Sfânt le sfințește Taine valide, pe care aceia toți le iau spre pierzare, deci Duhul sfințește Taine pentru osândă, ceea ce e o cădere mai gravă decât ecumenismul.

Argumentarea teologică a ereziei de la adunarea de la Roman, din 2018, o puteți citi în articolul de mai jos.

De ce spunem că monahul Sava afirmă că Duhul Sfânt sfințește Taine spre osânda pomenitorilor

Autorii comunicatului ne spun că „completează”, fără a modifica ce cuprinde deja, art. 3 al rezoluției de la Roman 2018, care zice că „părtășia la erezie, cu sau fără știință, este erezie”, cu o derogare, care statuează că „pruncii până la vârsta înțelegerii și cei ce nu au luat cunoștință despre ereziile sinodului tâlhăresc din Creta nu sunt eretici”.

Așadar, completând articolul 3, care, înțelegem, rămâne în vigoare, ar ieși cam așa: „Părtășia la erezie, cu sau fără știință, este erezie. Pruncii până la vârsta înțelegerii și cei ce nu au luat cunoștință despre ereziile sinodului tâlhăresc din Creta nu sunt eretici”.

Adică, părtășia la erezie e erezie cu sau fără știință, dar cei ce nu au știință de ea nu sunt eretici. Nota 10 la tehnici de legislație! Și la logică. Uite așa, **cei ce ne-au acuzat pe noi ani de zile că „sunt cu părtășia la erezie”, un concept pe care nu l-au înțeles niciodată, au ajuns să afirme că există totuși categorii de părtăși la erezie care nu sunt eretici.**

Dacă articolul 3 simplu, coroborat cu celelalte, inventase la Roman 2018 ereticii cu taine și sfințirea Tainelor spre osândă, completarea sa a inventat la Sâmbăta de Sus erezia fără eretici.

În realitate, foștii nepomenitori și-au dat seama, probabil citind cu atenție și articolul nostru citat mai sus, de blasfemia în care se află și au încercat să facă rost de niște clienți pentru Sfintele Taine pe care le săvârșesc preoții pomenitori, în așa fel încât să nu mai rezulte că Tainele sunt sfințite spre osânda celor ce le

iau, așa cum se afirmă în articolul 8 al adunării de la Roman 2018.

Problema este că inventarea unor categorii de neeretici care să justifice existența Tainelor la pomenitori nu rezolvă nimic. Afirmările de la Roman continuă să fie o blasfemie la adresa Duhului Sfânt, pentru că **articolul 2 de la Roman, nemodificat, spune că orice formă de comuniune bisericească cu erezia este erezie, deci și comuniunea cu pomenitorii a pruncilor până la vârsta înțelegerii și a celor ce nu au luat cunoștință de erezie încă**, iar articolul 8 spune clar că tainele se sfințesc spre osândă, din cauza credinței celor ce le săvârșesc, când, de fapt, Sfintele Taine se sfințesc spre mântuire, dar sunt luate uneori spre osândă de unii, **fără însă a exista o intenție a Duhului de a face Taine spre osândă și fără a se întina de credința săvârșitorului**, pentru că, altfel, ar însemna să admitem că Hristos Se jeetfește spre moartea oamenilor și se și poate întina de erezie, o hulă cumplită, când, de fapt, cei cu credință neortodoxă nu mai au Taine deloc de la momentul tăierii din Biserică prin sinod, iar până la condamnarea sinodală și caterisire le au normale, chiar dacă ei sunt nevrednici.

Nu există Taine întinate, există doar Taine normale sau deloc. Expresiile folosite de unii părinți, din care ar rezulta o întinare a Tainelor se referă la întinarea celui ce le ia de la un preot nevrednic, dar nu la întinarea Tainelor propriu-zise.

Dacă nu ar fi așa, atunci Taina preoției s-ar fi pierdut din 2016 în BOR, botezurile și cununile s-ar face spre osândă, Maslurile la fel.

Mai trebuie spus că povestea cu pruncii până la vârsta înțelegerii este o anomalie teologică inventată în 2018 de o altă adunare de acest gen, de la Păltiniș, când s-a stabilit că pruncii care dobândesc vârsta înțelegerii (s-a pontificat că această vârstă ar fi 10 ani, după o interpretare arbitrară a unui canon al Sfântului Teofil) trebuie să facă mărturisire antiecumenistă, altfel sunt considerați eretici.

Prin această afirmație, reluată în acest comunicat, s-a introdus în Biserica Ortodoxă practica papistaș-protestantă a confirmării, prin care tinerii aflați la vârste de 12-13 ani trebuie să mărturisească credința cultului respectiv.

O astfel de cerință nu există nicăieri în practica patristică, pentru că niciun Sfânt Părinte nu și-a închipuit că la 10 ani copilul va mărturisi credința profesată de adunarea de la Roman și Sâmbăta de Sus, își va părăsi familia și se va alătura „obștii ortodoxe” alături de care semnează preotul Staicu materialele domniei

sale.

Nu știm nici care e starea pruncilor acestora, pe care părinții i-au botezat la preoții pomenitori. Când vor ajunge ei la vârsta înțelegerii, vor constata că botezul le-a fost făcut de către preoți „eretici” și nași „eretici”, vor cerceta dacă nașii au fost sau nu neștiutori de ereziile din Creta, se vor lepăda de botez și se vor reboteza, cum auzim că au făcut câțiva din poza de grup?

Pe de altă parte, **afirmația că nu sunt eretici cei ce nu au auzit niciodată de „ereziile sinodului tâlhăresc de la Creta” încearcă să se apropie de adevărul teologic enunțat de canonul Sfântului Atanasie cel Mare, care spune că eretici sunt doar cei ce au acceptat, apărut și propovăduit erezia, nu și ceilalți, care doar au acceptat dominația structurilor bisericesti eretice, adică au avut o „părtășie la erezie”** (termenul aparține Sfântului Nicodim Aghioritul în interpretarea din *Pidalion* a aceluiași canon) **din frică sau neștiință.**

Realitatea este că în România în jur de 90% dintre ortodocși nu au luat la cunoștință despre ereziile de la Creta, pentru că fie nu le-au înțeles, fie nu au fost informați, fie au fost mințiți de către preoții și episcopii lor.

Pentru ca acești 90% dintre credincioși să nu fie considerați eretici, așa cum au fost la Roman 2018, am luptat noi timp de 4 ani contra celor adunați la Sâmbăta de Sus, susținând un adevăr patristic elementar, anume că **nu doar cel ce nu a luat cunoștință de erezie sau e prunc nu trebuie considerat eretic, ci și acela care, știind despre erezie, nu o împărtășește, nu o crede, nu o propovăduiește, chiar dacă stă încă de frică în legătură cu cei ce fac acest lucru.**

Altfel, Biserica este redusă la prunci fără discernământ și oameni ignoranți, care nu știu pe ce lume se află, când, de fapt, nepomenirea este o atitudine de luptă menită a ține Biserica trează, pe care o practică cei mai activi dintre membrii Bisericii, neînsemnând că cei ce nu au același ritm spiritual cu al nepomenitorilor sunt eretici, pentru că, din diverse considerente, nu iau atitudine, atât timp cât nici nu mărturisesc deschis erezia. Sunt fricoși, neștiutori, indeciși, păcătoși, dar nu eretici.

Acesta este duhul Bisericii, care nu e Inchiziția, ci Maica noastră a tuturor, acesta este duhul lui Hristos, care nu dorește moartea păcătosului, ci întoarcerea sa,

acesta este duhul Sfintelor Sinoade, care nu au condamnat niciodată poporul și clerul pentru că nu au întrerupt pomenirea ereticilor, ci au statornicit ruperea comuniunii cu aceștia obligatorie după condamnarea lor sinodală.

Zidul de ignoranță teologică și mândrie fariseică a început să crape, iar adevărul iese la lumină și în mințile celor care ne-au acuzat de „criptoecumenism”, „erezia părtășiei la erezie” etc. Mai este însă un drum lung până la revenirea la linia de mărturisire ortodoxă din 2016-2017.

Articolul 5 al comunicatului este la fel de obscur ca și celelalte analizate mai sus: nu înțelegem cine sunt „dreptcredincioșii” de pretutindeni, de vreme ce până acum membrii acestei grupări au afirmat că toți cei ce nu au întrerupt pomenirea sunt eretici (cu excepția mai nou a pruncilor și a celor 90% care nu au fost încă informați corect cu privire la ereziile sinodului), că nu mai există niciun episcop ortodox (tema de fond a adunării de la Sighetul Marmației, din 2018), că bulgarii și georgienii, care nu au participat la Creta și nu sunt nici membri CMB, sunt mai înșelați ca noi, că noi, nepomenitorii căii împărătești, suntem criptoecumeniști?

Nu ar strica o individualizare a dreptcredincioșilor cu care această grupare se află în comuniune, de vreme ce, în afară de urmașii lăsați de fostul episcop sârb Artemie și de grupările stiliste, nu cred că mai există în lumea ortodoxă astfel de grupare de „dreptcredincioși”.

Nu știm dacă acest comunicat este o schimbare de direcție a grupării sau e doar o eroare teologică ce va fi corectată în viitorul apropiat. Cert este că cei ce azi renunță la învățăturile pe care le-au propovăduit ieri și din pricina cărora au divizat și slăbit lupta antiecumenistă în România au un drum lung de parcurs pentru revenirea la Ortodoxie și trebuie să îl parcurgă singuri.

Drum bun! Deocamdată impresia este cea a chiorului care călăuzește orbul pentru a nimeri Brăila, în timp ce se îndreaptă spre Timișoara.

UPDATE1: Fac o precizare târzie, cu scuze pentru cei 1500 de oameni care deja au citit articolul și nu vor citi acest comentariu. Imaginea pe care mi-a creat-o mie comunicatul acestei adunări și chiar aspectul lor din poza de grup este imaginea unor oameni părăsiți de Dumnezeu. Rătăcirea aceasta oarbă în hățișurile neînțelegerii cuvintelor patristice, ale unor răstălmăciri continue, nu poate fi decât rodul părăsirii de către Dumnezeu. Dumnezeu să îi readucă la lumină!

UPDATE 2: De vreo două zile, postacii grupului din poza de mai sus au început să comenteze virulent pe toate canalele, inclusiv de acest site, batjocorindu-l pe mitropolitul Longhin al Băncenilor. Nu știu de ce fac aceasta, probabil din motivul enunțat în UPDATE 1, pentru că sunt părăsiți de Dumnezeu. Ce legătură poate avea mitropolitul Băncenilor cu rătăcirea lor constantă nu știm, cu atât mai mult cu cât el și-a făcut datoria de a mărturisi cu deasupra de măsură, fiind singurul episcop din Biserica Ortodoxă universală la ora actuală care a întrerupt pomenirea patriarhului Bisericii sale. Poate ne explică la un moment dat oamenii din poză, care, pe de o parte, mint că sunt în comuniune cu toți dreptcredincioșii din lume, pe de alta, lovesc subuman singurul episcop ortodox din lume care a întrerupt pomenirea patriarhului, punându-și sănătatea și viața în primejdie pentru asta.